

A permi elativusrag eredete

1. A permi nyelvek esetragjai történeti szempontból két csoportba oszthatók: egyelemű vagy primer ragok és két elemű vagy szekunder ragok. A primer esetragok — egyetlen kivétellel — PU—PFU eredetűek. A primer esetragok a következők:

Inessivus: zürj. *-in* ~ votj. *-in* (<PU **-na/*-nä*).

Elativus: zürj. *-is* ~ votj. *-is* (<?).

Illativus: zürj. *-e* ~ votj. *-e* (<PU **-k*).

Prosecutivus: zürj. *-ed*, P *-et*, *-et* ~ votj. G *-iki*, *-iti*, *-iti*, M J *-eti*, MU *-eti*, *-iti*, Uf. *-iti* (<PU **-ta/*-tä*).

Terminativus: zürj. *-eš* ~ votj. *-oš*, *-oš*, *-oš* (<PU **-čš*, vö. WICHMANN: FUF 16: 162; TOIVONEN: FUF 19: 164; HAJDÚ: In memoriam G. Mészöly (Szeged 1961): 119, CIFU 269; LIIMOLA: MSFOu. 127: 196).

Instrumentalis: zürj. *-en* ~ votj. *-en*, *-in* (<PU gen. **-n* vagy PU loc. **-na/*-nä*).

Prolativus (csak határozószókban és összetett ragokban): zürj. *-i* ~ votj. *-i* (<PFU **j*).

Lativus (csak határozószókban és összetett ragokban): zürj. *-ń* ~ votj. *-ń* (<PU **-ń*).

Ebbe a csoportba sorolandó az accusativus ragja is, mely egyszerű alakjában (zürj. *-e* ~ votj. *-e*) elsősorban névmásokban jelenik meg: zürj. *mene* 'engem', P *kinge* 'kit', votj. *mone* 'engem', *maje* 'mit'. A névszói paradigmában teljesebb alakja használatos: *-es* ~ votj. *-ez*, *-es* (a permi nyelvek accusativusragjáról l. legutóbb RÉDEI: CTIFU 1: 133—8). — Az egyelemű esetragok közül a tudomány jelenlegi állása szerint az elativus ragja ismeretlen eredetű.

A szekunder esetragok coaffixum + primer esetrag, illetőleg két primer esetrag kapcsolatából keletkeztek. Az előbbi típusba tartoznak a következők: gen.: zürj. *-len* ~ votj. *-len*; gen.-abl.: zürj. *-liš* ~ votj. *-leş*, *-liš*; dat.: zürj.: *-li* ~ votj. *-li*; cons.: zürj. *-la*; appr.: zürj. *-lan* ~ votj. *-lan*. E ragok korára vonatkozóan megoszlanak a vélemények: egyesek szerint finn-permi korúak, mások szerint a finnségi nyelvekben, a cseremiszenben és a permi nyelvekben egymástól független, konvergens fejlődéssel van dolgunk. Az utóbbi nézet hívei arra szoktak hivatkozni, hogy az *l* coaffixumos ragok a lappból és a mordvinból hiányoznak. Erre a kérdésre a későbbiekben még visszatérünk.

Rag + rag összeolvadása útján keletkeztek a következő permi kázusok: transit.: zürj. *-ti* ~ votj. *-ti*, *-li*, *-ki*; praecl.: zürj. *-ša*; egr.: zürj. *-šan* ~ votj. *-šan*, *-šan*, *-išen*, *-išen*; carit.: zürj. *-teg* ~ votj. *tek*; adv.: zürj. *-ja*, *-ji* ~ votj. *-ja*. Talán idetartozik a zürj. comitativus *-ked* ragja is.

Vannak a permi nyelvekben kisebb számban névutói eredetű esetragok is, de ezek nem ősspermi koriak, hanem az egyes nyelvek külön életében keletkeztek. Például: zürj. P *-vīn*, *-vvin* (superessivus), *-vīs*, *-vviš* (delativus), *-ve*, *-vve* (sublativus); zürj. P *-vi* (terminativus); votj. *-ńīn* (adessivus), *-ńe* (allativus). E ragokra vonatkozóan l. RÉDEI, Postp 13, 64, 153.

2. Az eleddig ismeretlen eredetű zürj. *-īs*, votj. *-is* elativusragnak a következő allomorfbai vannak:

a) zürj. *-īs*, FV P KP *-īs* ~ votj. *-is*, *-iš* (abszolút szóvégi helyzetben): zürj. *verīs* 'erdőből', *kerkaiš* 'házból', P *kerkuiš* ua., votj. *lipetiš* 'tetőről', G *odig kīlīs-īmīs* 'egyhangúan' (tkp. 'egy nyelvből és egy szájból');

b) zürj.-votj. *š*: 1. birtokos személyjelek előtt a zürjénben: *pižšim* 'csónakomból', P *vašīs* 'abból a vízből'; 2. két- és több tagú magánhangzóra végződő tövek után mindkét permi nyelvben: zürj. FV *derevnaš* 'faluból', votj. *korkaš* 'házból'; 3. ugyanez az allomorf jelentkezik bizonyos egytagú zürjén és votják határozószóiban is: *taš* 'innen', *seš* 'onnan', *kīš* 'honnán', votj. *maš* (~ *maiš*) 'miért'; vö. még zürj. (nyelvj.) *vaš* (< *vaiš*) 'vízből';

c) votj. *-īst-*, *-iš-* (birtokos személyjelek előtt): *ludištīm* 'a szántóföldemről', *korkaštīm* 'a házamból', G *īmīštīz* 'a szájából'; az *-št-* van meg a votják személyes és visszaható névmások ablativusi alakjaiban is birtokos személyjelek előtt: *miņeštīm* 'tőlem', *miļeštīm* 'tőlünk', *tiļeštīd* 'tőletek', *asleštīm* 'magamtól'. Feltehetőleg ugyanez az *št* (*šti*, *-šti*) rejlik a zürj. (WUo.) *mišt*, *mišti*, *mišti* 'után' névutóban és egyes zürjén határozószavakban is: (uo.) Pecs. *ve-lišti*, V Sz. *velišti* (~ V Sz. *veliš*, V *veliš*) 'jetzt erst, erst dann'; (SzfSzlK) Ud. *asulīstem* 'с урпа' (*asivšan* alatt), Ud. *eništem* 'с нынешнего, теперешнего момента, времени' (l. *enišan* alatt) stb. Az *-em* ugyanaz a képzőelem lehet, mint amelyik a *tačem* 'ilyen', *sečem* 'olyan' névmásokban is megvan.

BUDENZ (UgrSprSt. 2: 44, UA 385), FUCHS (A locativus-féle határozók a votjában. Budapest 1906. 6), SZINNYEI (FgrSprW. 2 67) és COLLINDER (Introduktion 160, Introduction 125 kételkedve) a zürj. *-īs*, votj. *-is* (*-īst-*) stb. elativusragot a finn–volgai nyelvekbeli elativusraggal egyeztetették: finn *-sta/-stā* (*talosta* 'házból', *metsästā* 'erdőből'); lapp loc. (= iness. elat.) *-st* (*mæccest* 'erdőben, erdőből'); mord. E *-stof/-ste*, M *-sta* (E *modasto*, M *modasta* 'földből', E *veleste*, M *velesta* 'faluból'); cser. *-šec*, *šec* (csak névmási töben fordul elő: *tišec* 'innen', *tušec* 'onnan', *kāšec* 'honnán'). Ez a nézet az újabb szakirodalomban ma már általában nem kerül elő (vö. mégis COLLINDER: i. h.). A permi elativusrag eredetileg is jésített *š* eleme nem felelhet meg a rokon nyelvi ragok **s* (> finn, lapp, mord. *s*, cser. *š*) előrészének (vö. WICHMANN: FUF 16: 162; GULJAJEV: IsztFilSzb. 5 [1960]: 134 kk.).

RAVILA (Vir. 1934: 227–230; l. még E. ITKONEN: Vir. 1966: 275) a zürj. *kīkīš* 'kétszer', *kujīmīs* 'háromszor' számnévi határozószóiban jelentkező *-īs* végződést — mely voltaképpen elativusrag — a mord. *kavkšl* 'kétszer', *ńilekšl* 'négyyszer', finn *kolmasti* (nyelvj. *kolmaisti*) 'háromszor' alakok mord. *-kšl*, finn *-sti* elemével vetette egybe. A feltehető **ńšt* (> **ńšt*) alakból azonban — némi hangtani nehézségek árán (az *ń* eltűnésének a rákövetkező *š* zöngésülését kellett volna előidéznie az ősspermiiben!) — csupán a permi **-īst* volna levezethető, de az **-īst* mellett az ősspermiiben párhuzamosan előforduló **-is* nem. Ez a magyarázat jelentéstanilag sem megnyugtató, mivel a mord. *-kšl* ~ finn *-sti* (< **ńšt*) végzések elativusi eredete nem bizonyítható.

SZEREBRENNYIKOV (IsztMorfPermJaz. 60 kk., l. még 14 kk.) szerint a permi **yšt* (= *yšt*) < **išta* elativusrag három esetrag (lativusi **i*, **j* + lativusi **š* + ablativusi **-ta*) kapcsolatából keletkezett. Ez a magyarázat sem fogadható el. Az *š* előtti **i*, **j* nem lativusrag, hanem tövégi magánhangzó (leíró szempontból kötőhangzó). Az *-iš*, *-is* ragnak az őspermiben *t* nélkül is volt elativusi funkciója (erről részletesebben l. az alábbiakban), ez pedig az *-š* feltett lativusi irányjelöléséből nem volna megmagyarázható.

A permi elativusrag funkcióira vonatkozóan l. GULJÁJEV: IsztFilSzb. 4(1958): 197—212, 5(1960): 131—163, 7(1962): 55—59, С-овые падежные суффиксы в коми языке (Автореферат). Сыктывкар 1962. 19; Грамматика современного удмуртского языка. Ижевск 1962. 108—109.

3. Ismeretes, hogy a PU alapnyelvben a honnan? kérdésre felelő esetragja **-ta/*-tä* volt. Ezen ablativusrag a mai permi nyelvekben megváltott funkcióban van meg. A PU ablativusrag permi nyelvekbeli folytatója ugyanis a prosecutivusrag: zürj. *-ed*, P *-el*, PK *-et*, KP *-ot*; votj. G *-iki*, *-iti*, *-üti*, M J *-eti*, MU *-eti*, *-iti*, Uf. *-iti*. Például: Sz. *munisni kozja vered* 'sie gingen durch den Fichtenwald' (FOKOS-FUCHS, SyrjWb. *ver* alatt); V *kodi taje tujed munas* 'wer auf diesem Weg (od. diesen Weg) gehen wird' (uo. *tuj* alatt); *čelad muneni bereged* 'a gyermekek a part mentén mennek (SzovrKomi-jaz. 1: 145); votj. G *muket esiki koškiltam* 'sie flohen durch eine andere Tür' (WICHMANN, WotjChr.² 139); *kudetiz gine ulčæti en minj, kol-kudiz gorodlen centraz . . . potte* 'bármelyik utcán is menjél, mind a belvárosba vezet' (Gramm-SzovrUdm. 1: 199). Az ablativusi szerepből a prosecutivusi (= prolativusi) funkció jól megérthető, ilyen használata az ablativusragnak (ill. ablativusi névutónak) számos uráli nyelvben kifejlődött. Például: finn *menkää toista tietä!* 'Más úton menjetek!'; vog. AK *χoteχ lōηχel mənow?* 'welchen Weg gehen wir?' (LIIMOLA: MSFOu. 127: 174); osztj. Kaz. *kät dχep jālan-ikī χot-šās pör-wūs ewaət jōχi-pites* 'Der zweiköpfige jālan-Älter kam [fiel] durch das Bohrloch an der Wand des Hauses hinein' (RÉDEI, NOT 74); m. *arcul üt*. — A permi prosecutivusrag ablativusi eredetéről l. BEKE: NyK 41: 241—74; E. ITKONEN: FUF 32: 64; RÉDEI: NyK 70: 171 kk.; МАЛТУИНСКАЯ: in: Основы финно-угорского языкознания. Вопросы происхождения и развития финно-угорских языков. 251 kk.; részben helyesen: VÁSZOLYI: NyK 70: 47 kk.; tévesen: WICHMANN: FUF 16: 154 kk.; LAKÓ: MSFOu. 98: 219 kk., ALH 1: 75 kk., 347 kk., NyK 53: 14 kk.

Az *š* elemű elativusrag megjelenése az őspermiben minden bizonnyal összefüggésben van a *t* elemű ablativusrag szerepváltásával, vagyis a PU **-ta/*-tä* ablativusi-elativusi jelentésének az eltűnésével. A **-ta/*-tä* ablativusrag — mint láttuk — a permi nyelvekben ma prosecutivusi (prolativusi) szerepkörben használatos. De ablativusi alkalmazása sem tűnt el nyomtalanul: az *-is* elativusrag *-ışt-* allomorfiájának (votj. *jrištjm* 'fejemből', zürj. *velišti* 'jetzt erst, erst dann') *t*-jében ugyanis minden valószínűség szerint az ablativusi *t* rejlik (vö WICHMANN: FUF 16: 162; FUCHS: JSFOu. 30/14: 3; UOTILA: MSFOu. 65: 314; GULJÁJEV: IsztFilSzb. 5[1960]: 134 kk.) — A zürj. *mışt*, *mışti* stb. *velišti* stb. alakok *t*-jében FUCHS később (FUF 18: 198 kk.) a *-t*, *-ti* transitivusraggal számolt.

A votj. *-ışt-*, *-ışt* elativusrag egyes nyelvjárásokban *-isk-* (< *-ışt-*) hangalakban fordul elő: MU *kriškjm* 'aus meiner Hand', K *kriškaz* 'aus seiner Hand' (FUCHS: JSFOu. 30/14: 3; UOTILA: MSFOu. 65: 314). Az *-ışt* alak használata

a végmagánhangzók lekopása előtt az őspermiben szélesebb körű lehetett. Valószínű, hogy abszolút szóvégi helyzetben is — tehát nemcsak birtokos személyjelek előtt! — előfordult. A *t* elem eltűnését a **vörísti* > **vöríst* 'erdőből' féle alakból a végvokális lekopása és ezáltal a *t* szóvégi helyzetbe kerülése idézhette elő. A permi nyelvekben ugyanis az *st* kapcsolat szó végén általában *s*-szé egyszerűsödik, bár van példa a *t* megmaradására is: zürj. *śís* (töve: *śíst-*) 'Wachs (des Schneiders)', *ves* (töve: *vešt-*), *vešt* 'Spanne', *riś* (töve: *rišt-*, *rišk-*) 'Käse, Käsemilch' (UOTILA: MSFOu. 65: 312—3, 329).

Az *-is* elativusrag létrejötté azonban nem csupán a *t* lekopásával függ össze, hanem feltehetőleg a korai őspermi alapnyelvben az **-is* és az **-ist* (< **isti*) egymás mellett fordulhattak elő. Ebből az őspermi kori kettősségből érthető meg, hogy miért van a zürjében *kerkaśid* 'házadból', *jurśis* 'fejből' (nem pedig **kerkaśtid*, **juristis*), a votjákban ellenben *korkaśtid*, *jiřištiz* (erre vonatkozóan I. GULJÁJEV: IsztFilSzb. 5[1960]: 139—140). Ha az *-is* (*-is*) az őspermiben a *t*-től függetlenül is betölthetett ablativusi szerepet, felvetődik a kérdés, mi az *s* eredete. Az *s* ablativusi-elativusi funkciója a PU-PFU alapnyelvig nem vezethető vissza, a rokon nyelvek negatív tanúsága szerint az alapnyelvben ilyen ablativusraggal nem számolhatunk.

4. Az *-is* elativusraggal etimológiailag azonosítható nyelvi elem a zürj. *-is*, votj. *-is*, *-is* nomen possessi képző. Példák: zürj. (WUo.) P *ivi-s* 'fernher kommend, aus der Ferne', (uo.) P *gortis* 'Haus-, häuslich', (uo.) P *matis* 'nahe', (uo.) P *vais* 'Wassergeist' (tkp. 'vízi'), (uo.) P *veris* 'Waldgeist' (tkp. erdei'); votj. (WIED.) *ulīs* 'untere', (uo.) *vilīs* 'obere, höchste', (FUCHS: KSz. 13: 88) *kīdokīsse mate vaj* 'die Fernen bring näher'. Ezzel a nomen possessi képzővel etimológiailag azonos a zürj. *-es*, votj. *-es* nomen possessoris képző, amelynek szórványosan szintén van nomen possessi jelentése. Például: (nomen possessoris) zürj. (WUo.) *bigjes* 'schaumig' (*big* 'Schaum'), (uo.) *virēs* 'mit Blut besudelt' (*vir* 'Blut'); votj. (MUNK.) *ukšoēs* 'pénzes' (*ukšo* 'pénz'), (uo.) *iześ* 'köves' (*iz* 'kő'); (nomen possessi) votj. (WIED.) *kareś* 'städtisch' (*kar* 'Stadt'). FUCHS (KSz. 13: 85—99, JSFOu. 30/14: 2—5) úgy vélekedik, hogy a nomen possessi funkció származik az elativusiból. Ez szemantikai szempontból valóban kifogástalan magyarázat volna. De ha figyelembe vesszük azt, hogy a permi nomen possessi képző (*-is*, *-is*) és a vele összetartozó nomen possessoris képző (*-es*, *-es*) finnugor (esetleg uráli) eredetű (vö. GYÖRKE, Wortb. 23; LEHTISALO: MSFOu. 72: 196; A. KÖVESI, Permiképz. 320 kk.), az elativusrag pedig csupán az őspermi korig vezethető vissza, akkor ez az okfejtés kronológiai okokból aligha fogadható el. Úgy véljük, éppen ellenkezőleg: az elativusi szerep fejlődött a nomen possessi jelentésből. A szintaktikai funkcióeltolódás, ill. funkciókeveredés bizonyos szerkezetekben könnyen végbemehetett. Az *-is*, *-is* elem például az itt következő példákban nomen possessi képzőnek és elativusragnak egyaránt felfogható:

Zürjén: *petis i pos-voziś vij šojis vilīsse* 'kiment és a pitvarbeli [= pitvarból, pitvarban] vajnak megette a felső részét' (FUCHS: KSz. 13: 90), *babazs vek pačcer vilin čumanis gen pelale* 'die Frau bläst auf dem Ofen unaufhörlich die Federn im Korb' [= a kosárbeli tollat] (FUCHS: JSFOu. 30/14: 3).

Votják: *bides duvniēs limi bitmoz* 'der Schnee schmilzt in der ganzen Welt weg' (WICHMANN: JSFOu. 19/1: 15) [= 'az egész világbeli hó elolvad' vagy: 'az egész világról a hó elolvad']; *šures-doriś korkaez adže* 'egy útmelléki házat lát' (MUNK., VotjSzt. 400) [vagy: 'az út mellől/mellett egy házat lát'];

kort-göršokis šion 'vasfazekakból való étel' (FUCHS: KSz. 13: 88) [vagy: 'vasfazekakból étel'].

A nomen possessi képző efféle kettős szerepkörű alkalmazásából (zürj. **veris mort loktema* 'erdei ember érkezett' vagy: 'az erdőből ember érkezett') fejlődött ki még a korai őspermiben az *-is*, *-is* elem elativusi funkciója. Tekintettel arra, hogy a PU **-ta/*-tä* ablativusrag az őspermiben prosecutivusi funkciót öltött magára, és ezzel ablativusi használata fokozatosan háttérbe szorult, könnyen megérthető, hogy idővel az *-is*, *-is* nomen possessi képző vette át az ablativusi szerepkört. Ez azt jelenti, hogy a nomen possessi képző elativusi funkciójának a kifejlődése párhuzamosan haladt a *t* elemű ablativusragnak prosecutivusraggá való átértékelődésével. Mielőtt azonban a **t* ablativusrag teljesen elveszítette volna ablativusi jelentését, behatolt a már kialakult *-is*, *-is* elativusragba. Így jött létre az elativusrag *-ist*, *-ist* allomorfja, amely — birtokos személyjelek előtt — ma már csupán a votjakban eleven (*karištım* 'városomból'). — Névszóképzőnek esetraggá való átalakulása nem egyedül álló jelenség az uráli nyelvekben. Ilyen például az ugor **l* ablativusrag, amely végső fokon a PU **-la/*-lä* névszóképzőből (helynévképzőből) keletkezett (vö. HAJDÚ, BUNYt.² 122).

5. Az *-is*, *-is* elativusrag megvan néhány szekunder esetragban is: (gen.-abl.) zürj. *-lis*, votj. *-les*, *-lis*; (egr.) zürj. *-šan*, votj. *-šan*, *-isen*; (praecl.) zürj. *-ša*. Nyilvánvaló, hogy az *-is*, *-is* elativusrag kifejlődése e szekunder ragok kialakulását megelőzte. Annak a ténynek, hogy az elativusrag az őspermi kornál nem lehet régebbi, talán perdöntő jelentősége van az *l* coaffixumos esetragok kronológiája szempontjából is. Ha ti. az *-is*, *-is* a korai őspermiből származik, akkor a zürj. *-lis* ~ votj. *-les*, *-lis* rag — s vele együtt a többi *l*-es kázus (zürj. *-len* ~ votj. *len*, zürj. *-li* ~ votj. *-li* stb.) — sem lehet finn-permi kori. Valószínű tehát, hogy RAVILÁNAK (JSFOu. 60/6: 13) van igaza, aki az *l*-es kázusok kialakulását a finn-permi ág nyelveiben párhuzamos fejlődés eredményének tekinti.

RÉDEI KÁROLY

Über die Herkunft des permischen Elativusuffixes

VON KÁROLY RÉDEI

Die Kasussuffixe der permischen Sprachen können in historischer Hinsicht in zwei Gruppen eingeteilt werden: in die Gruppe der primären und in die der sekundären Suffixe. Zu den primären Kasussuffixen gehört auch das bisher nicht geklärte Elativsuffix, das folgende Allomorphe hat: syrj. *-is*, *-is*; syrj.-wotj. *-š*; wotj. *-ist*, *-ist*. Verf. legt zuerst die bisherigen Auffassungen über die Herkunft des fraglichen Suffixes dar, dann entwickelt er seine eigene Meinung.

Es ist bekannt, daß das Kasussuffix auf die Frage woher? in der PU Grundsprache **-ta/*-tä* lautete. Dieses Ablativsuffix kommt in den heutigen Sprachen mit veränderten Funktionen vor. Der Fortsetzer des PU Ablativs ist nämlich in den permischen Sprachen der Prosekutiv: syrj. *-ed*, P *-et*, *-et*, wotj. *-iki*, *-iti*, *-iti*, *-eti* usw. Das Auftreten des Elativsuffixes **-š* im Urpermischen hängt aller Wahrscheinlichkeit nach mit dem Funktionswechsel des Ablativsuffixes **-ta/*-tä* zusammen. Im Element *t* des wotjakischen Allomorphs *-ist*, *-ist* steckt das uralte Ablativsuffix (*korkastım* 'aus meinem Haus'). Der Elativ *-is* ist nicht nur durch die Apokope des im absoluten Auslaut stehenden *t* zustande gekommen, sondern es haben die Formen *-is* und **ist* (< **isti*) vermutlich im Frühurpermischen nebeneinander vorkommen dürfen. Die ablativische-elativische Funktion des *-is* (*-is*) kann nicht bis zur PU-PFU Grundsprache zurückgeführt werden, nach dem

negativen Zeugnis der verwandten Sprachen darf man für die Grundsprache ein solches Ablativsuffix nicht annehmen.

Dem permischen Elativsuffix kann das Adjektivsuffix (nomen possessi) syrj.-wotj. *-is*, *-is* etymologisch gleichgestellt werden, das in dieser Funktion PFU, eventuell PU Herkunft ist. z. B.: syrj. P *iviš* 'fernher kommend, aus der Ferne', P *matiš* 'nahe', wotj. *uljš* 'untere'. Nach der Meinung des Verfassers hat sich die Elativfunktion in der urpermischen Periode aus der adjektivischen (nomen possessi) Bedeutung entwickelt. Die syntaktische Verschiebung bzw. die Funktionskontamination hat sich in gewissen Konstruktionen leicht vollziehen können, z. B.: syrj. *veriš mort loktëma* 'ein Waldmensch [ein Mensch aus dem Wald] ist gekommen' od. 'ein Mensch ist aus dem Wald gekommen'. Aufgrund einer solchen doppelten Verwendung des Adjektivsuffixes entwickelte sich noch im Urpermischen die elativische Funktion des Elementes *-is*, *-is*. Die Entwicklung des Adjektivsuffixes zum Elativ und die Umwandlung des Ablativsuffixes **ta/*tä* zum Prosekutiv waren wahrscheinlich parallele Prozesse. Die Umwandlung eines Nominalsuffixes zum Kasusuffix ist keine alleinstehende Erscheinung in den uralischen Sprachen. Ein ähnliches Suffix ist z. B. der ungarische Ablativ **-l*, der letzten Endes aus dem PU Nominalsuffix **-la/*-lä* — also aus einem Ableitungssuffix zur Bildung von Nomina loci — entstanden ist.